

свобода; а напротивъ служи само като за изпълнително орудіе на висшата ръководяща сила — разумътъ. Всичко туй ся види отъ обрацаніята на конгресътъ съ колониститѣ.

Въ това време, когато възелътъ ся завързалъ тѣй, щото за развързваніето му остало само сръдството на Александра Македонскій, конгресътъ, като разбиралъ това твърдѣ добрѣ, писалъ на народътъ тѣй: „... отъ васъ зависи да избавите себе си и потомството си... не забравяйте честъта на страната; отъ повѣденіето ви зависи честъта или позорътъ на Америка. Ако пасивното съпротивленіе, което ний ви прѣпоръчвами не помогне, то вий трѣба да си изберете отъ двѣтѣ едно: или съвършено да ся покорите, или да останите въ туй сжщото положеніе, въ което сега ся намирате. Въ тѣзи критическа си енергія, всичката си разсудителность за да ся одържите въ границитѣ на тихитѣ и мирни мѣрки; но заедно съ туй забравяйте, планетѣ, които сж направени противъ колонитѣ, придружавали сж ся съ такива дѣйствія, щото благо-разуміето казва да прѣдвиждами нещастнитѣ обстоятелства и да бждимъ готови на всичко.“

И въ този адресъ, както и въвъ всичкитѣ други, даже въ обрацаніето имъ къмъ англійскійтъ народъ, пѣма нищо таково, което да дѣйствува на страститѣ, да напада на личности и да възбужда ненависть. Хората ся стараѣтъ да дѣйствуватъ на убѣжденіето, тѣ приказватъ на убѣжденіето, тѣ приказватъ за правдинитѣ си, искаватъ желаніе самички да запазітъ тѣзи си правдини въ най-напрѣжната имъ чистота и нищо повече. Но въ туй спокойствіе ся съдържава и всичката сила. Двѣстѣ год. ся борѣтъ Американцитѣ непрестанно за правдинитѣ си, защишаватъ ги до най-малка подробность безъ да отстъпѣтъ една крачка назадъ нито за минута, и при всичко въ нищо не понизили достойнството си. Пазяніето на достойнството и на вънкашното спокойствіе е най-добрата похвала за политическата зрѣлость